

[Elna Munch.]

En praktiserende Læge i Jylland:

„Paa Grund af den store Pladsmangel paa vore Sindssygehospitalet har det altid kun været meget fremtrædende Tilfælde, jeg har indstillet til Optagelse (farlige for sig selv eller for andre, meget urolige eller lignende), saa at de har gjort Hjemmet til et sandt Helvede for Omgivelserne, indtil Optagelse omsider har kunnet finde Sted. Sindssygehospitalet staaar derfor i Befolkningens Øjne i et sort Lys. . . Det er en Selvfølge, at det ved visse Former af Sindssyge vil være af afgørende Betydning, at Patienten indlægges aldeles omgaaende i Sygdommens akutte Stadium. Og ogsaa ved de kroniske, uhelbredelige Former for Sindssyge vilde jo en øjeblikkelig Indlæggelse saare ofte være meget ønskelig eller bydende nødvendig.“

En Embedslæge i Jylland:

„Som de fleste Læger har ogsaa jeg været i den fortvivlede Situation at maatte vente Maaned efter Maaned paa en indstillet sindssygs Optagelse eller helt undlade at indstille Patienten som Følge af det paa Forhaand haabløse heri.“

En praktiserende Læge i Jylland:

„Har aldrig faaet nogen sindssyg indlagt uden Politiets Hjælp, hvad der er det almindelige her paa Eggen.“

En Sygehuslæge i Jylland:

„Sindssygecellerne paa min Afdeling nedlagdes Juni 1926, da Cellerne var saaledes indrettede og beliggende, at man ikke kunde tage Ansvaret for deres fortsatte Benyttelse til sindssyge. Sygehuset modtager derfor ikke mere egentlig sindssyge, men man bestormer mig ofte med indtrængende Anmodninger, og naar de ikke modtages her, anbringes de paa Fattiggaarde eller lignende Steder.“

En Embedslæge i Jylland:

„Lægerne her har ingen anden Udvej, naar et Menneke pludselig bliver sindssyg, end at lade ham blive i Hjemmet, indtil der kan skaffes Plads andetsteds, hvilket ofte kan tage lang Tid, og i smaa, fattige Hjem er det ofte næsten ugørligt at have en saadan Patient.“

En praktiserende Læge i Jylland:

„Farlige Patienter, indlagte ved Politiets Hjælp, udskrives ofte for tidligt paa Grund af Pladsmangel. Sindssygehospitalet har med andre Ord for længst ophørt at være Helbredelsesanstalter for nervøse og sindslidende, de er kun Inter-

nater for farlige sindssyge og dette endda i for kort Tid.“

En praktiserende Læge i Jylland:

„Jeg betragter Indstilling som haabløs, og har de ikke kunnet tvangsindlægges, indstiller jeg dem under falske Diagnoser, hvor som helst jeg kan blive af med dem.“

Endelig udtaler en praktiserende Læge:

„Hvert Sindssygehospital burde have en Observationsafdeling, noget lignende som 6te Afdeling, hvortil Adgangen kun fordrede de samme Formaliteter som Indlæggelse paa et almindeligt Sygehus.“

Disse Eksempler er udtaget i Flæng blandt mange andre og er et Udtryk for, hvad den danske Lægestand mener om Pladforholdene paa vore Sindssygehospitalet, og de taler et tydeligt Sprog; hvilke uendelige Vanskeligheder for Patienterne og deres paarøede skildres ikke herigenem! Man maa altsaa, naar man vil lægge en Plan for vort Sindssygevæsen, regne med, at Pladsmangelen er langt større, end de officielle Tal viser.

Medens jeg er ved Hospitalsforholdene, vil jeg gerne spørge, hvor vidt man er med Planen om den psykiatriske Afdeling ved Rigshospitalet, og hvorledes man tænker sig at afhjælpe Pladsmangelen for Poliklinikkerne paa dette Hospital, samt hvad man agter at foretage med det evakuerede Marinehospital. Endelig vil jeg gerne spørge, hvorledes det gaar med Forslaget om Statsautorisation for Sygeplejersker, om det ikke vilde være rigtigt at tage dette Spørgsmaal op igen, som Sygeplejerskerne er saa umadelig ivrige for at faa gennemført.

Jeg har ved tidligere Lejlighed fremhævet, at vi mangler en Institution for ubemidlede, et Rekreationshjem eller Nerve-sanatorium, eller hvad man vil kalde det, som kan optage nervøse Patienter, der ikke kan klare sig i private Omgivelser, og som Sindssygehospitalet og andre Hospitalet og Sygehuse ikke mener at kunne tage sig af. Det drejer sig her dels om Patienter, som, hvis man i Tide tog sig af dem, kunde undgaa paa et senere Stadium at blive sindssyge, og dels om saadanne, som udskrives fra Sindssygehospitalet, men som endnu ikke er i Stand til at begaa sig ude i Livet. Den højtærede Sundhedsminister afviste ganske Tanken; jeg tillader mig imidlertid at rejse Spørgsmaalet igen.

Siden sidst er der oprettet en privat Anstalt af netop denne Karakter ved Siden af de Klinikker, der i Forvejen fandtes, og